

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **A.H.**, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému soudu v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, 601 95 Brno, **o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 28. 8. 2015, č. j. 19 Co 245/2015-18,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2015, č. j. 19 Co 245/2015-18, s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podáním ze dne 3. 11. 2015 označeným jako „správní žaloba“ obrátil na zdejší krajský soud s návrhem na zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně. Uvedeným usnesením bylo v civilním řízení ve výrocích I. a III. potvrzeno a ve výroku II. zrušeno usnesení Městského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2015, č. j. 63 C 115/20015-12, ve věci určení, že je žalobci upřeno právo na spravedlivý proces a zákonnost v řízení u Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 31 A 16/2015.

Podáním správní žaloby bylo u zdejšího soudu zahájeno řízení dle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpis (dále jen „s. ř. s.“). Správní soud rozhodující dle s. ř. s. je povinen v první řadě zkoumat podmínky řízení, tj. zda je dána jeho pravomoc k meritornímu rozhodnutí.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud návrh na zahájení řízení usnesením odmítne, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný.

V posuzovaném případě není žalobou napadené rozhodnutí rozhodnutím vydaným správním orgánem v oblasti veřejné správy, ale rozhodnutím obecného soudu v oblasti výkonu soudnictví (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 1 As 123/2014-20, dostupný na www.nssoud.cz).

Podle § 2 s. ř. s. poskytuje správní soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob. Správní soudy rozhodují předně o žalobách proti rozhodnutím, nečinnostem či proti zásahům správních orgánů. Dle definice v § 4 odst. 1 s. ř. s. se o správní orgán jedná tehdy, pokud jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) jedná se o orgán moci výkonné, či jiný z typů orgánů v definici uvedených, 2) tento orgán rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob a 3) toto rozhodování se děje v oblasti veřejné

správy (srov. rozsudek ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007 - 197, publikovaný pod č. 1717/2008 Sb. NSS).

Jak již vyslovil Nejvyšší správní soud v prvně označeném rozsudku, v případě rozhodování soudu při výkonu soudnictví nejsou první ani třetí podmínka splněny. Již ze systematiky Ústavy, která obsahuje vedle sebe hlavu třetí nazvanou „Moc výkonná“ a hlavu čtvrtou s názvem „Moc soudní“, plyne, že rozhodování soudu zpravidla nelze považovat za rozhodování orgánu moci výkonné. Nicméně i soud za určité situace může vystupovat v postavení orgánu moci výkonné (typicky v případech činnosti správy soudu, např. při poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím či v otázkách personálního naplnění soudu). Z tohoto důvodu podmínku ad 1) doplňuje požadavek podmínky ad 3), tedy že rozhodování se děje v oblasti veřejné správy. Dle doktríny je veřejná správa materiálně definována jako *„činnost státních nebo jiných veřejných institucí, která svým obsahem není činností zákonodárnou, ani soudní. ... Veřejná správa je prováděním zákonů nebo jinou činností ve veřejném zájmu osobami, které nejsou nezávislé.“* (srov. Hendrych D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 5., rozšířené vydání. C. H. Beck, Praha, 2003, s. 6 až 9).

V žalobcově případě bylo žalobou před správním soudem napadeno usnesení krajského soudu jako soudu odvolacího v oblasti civilního práva, vydané v řízení dle občanského soudního řádu. Toto rozhodování soudu v rámci soudního řízení je svým obsahem činnost soudní, nikoli činnost týkající se správy soudu. Z uvedených důvodů tedy nejde o rozhodnutí vydané správním orgánem v oblasti veřejné správy a žaloba podaná u správního soudu proti němu je nepřipustná. V souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy soud rozhodl, že žaloba se odmítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 11. listopadu 2015.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu